

faa Meget, der taler mod at træffe Foranstaltninger ved Oddefund, at det forekommer mig — deri er jeg enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) — at det fortjener den alvorligste Undersøgelse og Overveelse, inden man gaar til at træffe saadanne Foranstaltninger som det at dæmme Oddefund, der vel kan staae en Beskyttelse for en Del, men dog kun delvis er en Beskyttelse for de Interesser, der trænge til at beskyttes der. Jeg tror derimod, at det, man fortrinnsvis maa have sin Opmærksomhed rettet paa, er at træffe Foranstaltninger ved selve Besterhavets Kyster, som kunne være istand til at beskytte Alt, hvad der ligger bagved, og den Beskyttelse, man der opnaar, er fuldstændig, ikke alene for Limfjorden helt igjennem, som derved vilde være beskyttet, men dersom det kan lykkes at forhindre den Beskytning af Kysten, som foraaafages ved Strømmen i Havet, og det er væsentlig det, man maa søge at arbejde henimod, saa vil man ikke alene være istand til at beskytte Limfjorden, men ogsaa selve Havkysten og de Eindomme, som ligge umiddelbart derud til. Men ogsaa Kysten af Nisumfjord vil sandsynlig derved opnaa Beskyttelse, som nu kun er adskilt fra Havet ved en meget smal Landstrimmel, og naar den bliver borttaaren af Strømmen, gjennembrudt, saa at denne Strimmel gaar bort, hvilket vistnok ikke vil vare mange Aar, hvis der ikke træffes Foranstaltninger derimod, ligger hele Nisumfjords Kyst, som dog har en Udstrækning af 5 til 6 Mil og er forholdsvis meget lav, udsat for Oversvømmelse og Udelæggelse. Man vil saaledes ved at kaste sin hele Opmærksomhed hen paa at beskytte Vestkysten opnaa en fuldstændig Beskyttelse ikke alene for Limfjorden, men ogsaa for det, jeg her har tilladt mig at nævne, og jeg tror, at man særlig bør rette sin Opmærksomhed herpaa. Jeg er naturligvis ikke Tekniker og tør derfor ikke angive noget bestemt Middel til, hvilke Foranstaltninger man skal træffe; men saameget er vist, at, naar man har kunnet fikre vanskelige Kyster paa andre Steder mod Bortskylning af Havet, vil det sandsynligvis ogsaa lade sig gjøre her paa dette Sted; selv om ogsaa de første Forsøg, man gjør dermed, ikke skulde fuldstændig lykkes, er det mit Haab, at man dog ikke derfor vil opgive det, thi det er saa store Interesser, der staa paa Spil her, at der kan bringes store Offre, forinden man kan sige, de ere for store, naar derved kan opnaas, hvad man tilsigter, nemlig en tilstrækkelig Beskyttelse af de Kyster, hvorefter der her er Tale, og det er Interesser, som have indgribende Betydning baade for overordentlig mange Menneker og for Staten med. Det er mit Haab, at man ved at træffe Foranstaltninger maatte ikke alene vil kunne bevare de værdifulde Fiskerier i Limfjorden, men ogsaa den Seilads, der foregaar der, og at man ved at træffe Foranstaltninger, der kunne fikre den nuværende Eghjørnkanal, vil kunne

danne en fuldstændig Limfjordshavn, der i en væsentlig Grad vil kunne have den samme Betydning som den Havn, man har tænkt paa at bygge ved Hantholmene eller andre Steder. Jeg skal derfor slutte med at sige, at en Dømming over Oddefund er af den Slags Ting, jeg paa det nærværende Tidspunkt ikke paa nogen som helst Maade kan give mit Mende til eller vil være med til at støtte, fordi jeg, efter hvad jeg har udviklet, anser det for at ville anrette langt større Skade end Gavn, og fordi det, man opnaar derved, kun kan ske ved at ofre flere og langt betydeligere Interesser derfor.

**Lh. Christensen:** Siden Regjeringen er kommen ind paa den ny Maade at lade Baner anlægge paa, synes Efterspørgslerne efter disse at være vogede. De komme ikke længere enkeltvis, men dobbelt, saaledes som det ses paa nærværende Blad. Det vidner om en Belsind og Virksomhed i de paagjældende Egne, som man ikke kan Andet end være tilfreds med. Hvad den anden Bane paa Forslaget under Lit. B angaar, da skal jeg tillade mig at udtale min Glæde og Tilfredshed over, at dette Forslag er kommet frem og giver det min Anbefaling. Denne Bane vil efter min Mening give et mere rentabelt Udbytte end de fleste andre Baner, som vi have bevilget i den senere Tid, idet den vil bringe en af Syllands bedste og frodigste Egne i lettere Forbindelse med Syllands Hovedstad. Den vil desuden afværge noget af det Uheldige, der kom frem ved Anlaget af Randers-Grenaa Banen, idet man den Gang vedtog en nordligere i Stedet for den sydligere projekterede Linie, hvad der efter min Mening var uheldigt. Men denne Bane vil netop komme til at gaa over det Punkt, som ved den Leilighed blev udeladt. Der er fremsført af to foregaaende Talere, den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen Labo) og den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (N. Jensen), at de kunde ønske, at der blev anlagt en anden Linie end den, som Forslaget lyder paa, og at den Linie, som de anbefalede, var noget længere og vilde medføre en Udgift for Staten af omtrent 30,000 Rd. Jeg synes heller ikke for mit Vedkommende, at der er nogen Grund til ikke at tage den Linie, som de ærede Herrer have anbefalet, og som synes i en overveienende Grad at være ønsket af Egnen der. Jeg kan derfor altsaa i den Henseende slutte mig til disse Udtalelser. Medens jeg saaledes anbefaler dette Forslag, kan jeg dog ikke undlade ved denne Leilighed at bemærke, at der er et Hensyn at tage ved, at man saa raast væk gaar til at bevilge disse Baner, et Hensyn, som det lader til, at man undertiden tildeels overser. Dette Hensyn er, at medens Staten saaledes gaar til at bevilge næsten alle An søgninger, der indkomme om Baner, gjør den det selvsjælgelig med det humane Formaal for Die at